

[Bertel Dahlgaard.]

taget stilling til, spørgsmålet om indvirkningen på, hvad man vil kalde den nyere strategi, hører. Jeg håber, at regeringen vil bidrage til, at forsvarsudvalget meget hurtigt gør sig færdig.

Alfred Jensen: Denne debat er ikke meget omfattende, og man kan vel heller ikke sige særlig dybtgående. Heri er der ikke noget mærkeligt, al den stund vi bevæger os på noget usikker grund med hensyn til de betingelser, på hvilke det lovforslag, vi her behandler, skal føres ud i livet. Jeg har derfor heller ikke mange bemærkninger at gøre i anden omgang.

Jeg vil gerne have lov til at udtale min anerkendelse af, at finansministeren og det ærede medlem hr. Kolbjørn argumenterede imod de betragtninger, der er gjort gældende af venstre og de konservative angående arbejdsløsheds-kasserne og bevægeligheden på arbejdsmarkedet, angående pristallet og boligstøtten. Det er efter min mening væsentligt, at de anslag, der her var gjort, bliver vist tilbage på en sådan måde, at der ikke bliver bukser ud af det skind. Jeg håber, at den anvendte argumentation er udtryk for, at man ikke bøjer af.

Til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens bemærkninger om arbejdsløsheds-kasserne må jeg sige, at det ikke har så stor betydning, at man får en forsikring om, at det ikke drejer sig om, at arbejderne skal betale større kontingenter, men at det, man er ude efter, er at skaffe beskæftigelse. Jeg forstår ikke, hvor denne beskæftigelse ligger. Det ærede medlem hr. Kolbjørn rejste spørgsmålet, men det svar, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gav, var meget vagt. Jeg ved ikke, om der findes sådanne muligheder for merbeskæftigelse, som blev nævnt, men jeg kiggede efter i arbejdsløshedsstatistikken, og det viser sig, at der inden for alle fag har været ledighed hele året. Muligheder for at få arbejdskraft er altså til stede, for så vidt de pågældende firmaer vil tage risikoen for at sætte produktion i gang til salg på overseiske markeder, men sandheden er vel den, at det er risikoen, usikkerheden ude i verden, der gør, at man holder sig tilbage.

Det lille citat fra samordningsudvalgets beretning om modvirkning af lønglidningen

siger jo egentlig, hvad det er, det drejer sig om: niveauet skal presses ned. Det er klart, at hvis man kan sætte understøttelsen ned, lukke af for en hel del arbejdsløses ret til at få understøttelse, er der mulighed for, at presset på arbejdspladserne for at få beskæftigelse bliver større end hidtil, og så vender vi tilbage til den situation, vi havde i 20erne og begyndelsen af 30erne, hvor det kneb for arbejderne at opretholde de lønninger, der var indeholdt i overenskomsterne.

Man skimtede bag de fremsatte udtalelser ønsket om at presse lønningerne ned; det er rigtigt, at der er visse fag, hvor der er sket en forhøjelse af lønningerne; men man overser, at tusinder af arbejdere inden for de allerfleste fag ikke har sådanne muligheder, men må nøjes med det, som opnås ved selve overenskomstforhandlingen, og det, som dyrtidstillæg og pristalsreguleringsordningen giver. Derfor er al den megen tale kun udtryk for, at arbejdslønnen skal presses ned under det, den er nu.

På samme måde er det med pristalsreguleringen. Det er rigtigt, at hver gang der er mulighed derfor, fremsætter man forslag om at ødelægge pristalsreguleringen. Det gjorde man i besættelsens første tid, og aldrig så snart er der vanskeligheder igen, før man atter lægger sådanne forslag på bordet, og så kan man forsøge at tale sig fra det med at fortælle, at man også på andre tidspunkter har foreslået noget lignende. Det passer jo ikke.

Det, det drejer sig om her, er, at arbejderne — det gælder også tjenestemænd og funktionærer — er bagefter med reguleringen og stadig væk har penge til gode. Derfor haster det ikke med at tage disse problemer med ind i overvejelserne. Man kan tale aldrig så meget om det strategiske, der ligger i pristalsreguleringen — tilbage bliver jo, at pristalsreguleringen ikke giver fuld dækning for de prisstigninger, der kommer, og heller ikke giver det omgående; det vil sige, at alle de mange tusinder, som ikke har mulighed for at få anden lønforhøjelse end den, der ligger i pristalsreguleringen, ligger bagefter med at få dækning for de prisstigninger, der har fundet sted. Det er det reelle i sagen, og derfor er det ganske urimeligt, at man tager spørgsmål af denne art op her. Jeg håber, at det kun bliver til en diskussion her, og at vi bliver forskånet for at komme til at tage